

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Kjeld Olesen (S):

Vi har jo i den senere tid set en hel del reaktioner, demonstrationer, i forbindelse med overenskomsternes behandling. Vi har set, hvordan man på busområdet har vanskeliggjort transporten, men man må vel sige, at ingen af de hidtil sete demonstrationer har kunnet hamle op med, at vejrguderne for øjeblikket har blandet sig i det, således at de, hvad andre ikke har formået, har hindret både arbejdsministeren og formanden for arbejdsmarkedsudvalget i at være til stede på nuværende tidspunkt.

Alligevel vil jeg til formanden for arbejdsmarkedsudvalget sige en tak for den måde, han har ledet udvalgsarbejdet på. En tak skal også lyde til partier, som har stillet ændringsforslag, også partier, som ikke kan medvirke til lovforslagenes endelige vedtagelse, men som alligevel er gået ind i udvalgsarbejdet med henblik på, at vi skulle være færdige på en sådan måde, at vi på onsdag kan have den endelige afstemning om dem.

Jeg vil allerede på nuværende tidspunkt sige, at arbejdsministeren over for udvalget har tilkendegivet, at han efter udvalgsarbejdet ville tage kontakt til arbejdsmarkedets organisationer med henblik på det særlige spørgsmål, der hedder fristen for at færdiggøre behandlingen af puljen på de 225 mill. kr., der i lovforslaget er fastsat til den 1. maj, hvilket jo så betyder, at vi må vende tilbage til dette spørgsmål under udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling.

Jeg vil ikke gå i enkeltheder med alle de stillede ændringsforslag, men gøre et par bemærkninger om enkelte af dem.

Det første ændringsforslag til forslaget om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. er jo stillet af det konservative folkeparti, og det synes jeg må betegnes som et typisk konservativt forslag, fordi man foreslår, at puljen på de 225 mill. kr. skal ned sættes til 150 mill. kr. Og hvad er så begrundelsen for, at man på denne måde vil skære ned? Jo, siger man, vi kan ikke acceptere, at der sker nogen lønglidning, når det drejer sig

om akkordlønninger. Det vil sige, at man med dette lovforslag griber ind i det, erken der jeg, meget komplicerede lønsystem, der findes på arbejdsmarkedet, men hvis man forestiller sig dette ændringsforslag vedtaget, så ville man gribe ind på en måde, der ville medføre ganske alvorlige konsekvenser. Jeg vil vove den påstand, at tager man den enkelte arbejdsgiver, som har disse akkordlønsystemer, så ville vedkommende være uenig med det konservative folkeparti.

Det samme gælder det andet ændringsforslag, nr. 2, hvor man siger, at der ikke i det første overenskomstår kan træffes aftale om lønninger, der overstiger de gældende satser. Her siger man i bemærkningerne meget tydeligt, at det, man vil sætte ind over for, det er det såkaldt bevægelige lønsystem. Også her vil jeg sige, at et sådant ændringsforslag viser noget om manglende kontakt med virkeligheden på arbejdsmarkedet. Vi ved, at det bevægelige lønsystem i allerhøjeste grad har noget at gøre med øget produktivitet. Det er således i princippet, at når der er tale om, at det bevægelige lønsystem indebærer lønforhøjelser, så er det begrundet i stedfundne produktivitetstilføjelser. Det vil igen sige, at det konservative folkeparti, hvis et sådant ændringsforslag skulle blive vedtaget, vil være med til at sætte en stopper for en produktivitetstilføjelse, for det siger jo sig selv, at når lønøgning og produktivitetstilføjelse hænger sammen, som det er tilfældet, og man tager den ene part væk, så vil den anden part også forsvinde.

Vi havde jo under førstebehandlingen mange diskussioner om taktreguleringen, hvor jeg sagde, at der var en sand konkurrence imellem borgerlige partier om at byde højest. Det højeste bud var jo på de 100 pct., og det radikale venstre var mere beskeden og foreslog en reguleringsprocent på 90. Nu kan vi jo altså af ændringsforslagene se, at mange borgerlige partier har fundet sammen om at foreslå de 90 pct., idet det jo er meningen, at de resterende 10 pct. skal bruges til opretninger.

At det konservative folkeparti og CD er kommet med dette, ja, det vidste vi. Jeg må sige, at ud fra den meget saglige argumentation, der under førstebehandlingen kom fra arbejdsministeren og finansministeren, og også ud fra den udvalgsbehandling, der har fundet sted, hvor de radikale jo kom med til